

zujących gospodarke nie uspołecznioną, osiągniętych z hodowli jedwabników, jeżeli:

- 1) wyhodowane kokony są dostarczane wyłącznie na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej,
- 2) hodowla prowadzona jest wyłącznie z greny zakontraktowanej i dostarczonej przez jednostkę gospodarki uspołecznionej,
- 3) do hodowli zużywa się nie więcej niż 100 gramów greny rocznie,
- 4) hodowca nie wykonuje innych świadczeń podlegających podatkowi obrotowemu; zastrzeżenie to dotyczy również członków rodziny hodowcy, których przychody z mocy przepisów o podatku dochodowym podlegają

łącznemu opodatkowaniu z jego dochodem; nie wyłącza jednak zwolnienia wykonywanie świadczeń podlegających opodatkowaniu podatkiem obrotowym i dochodowym w formie karty podatkowej.

§ 2. Zarządzenie obejmuje również zwolnienie od obowiązku uzyskania karty rejestracyjnej.

§ 3. Umarza się nie uiszczone zobowiązania podatkowe w zakresie podatków obrotowego i dochodowego, wymierzonych od przychodów z hodowli jedwabników, o których mowa w § 1.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Finansów: *J. Albrecht*

36

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 stycznia 1961 r.

w sprawie wysokości odsetek pobieranych przez spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe z tytułu niektórych pożyczek udzielanych dla rzemiosła.

Na podstawie art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o prawie bankowym (Dz. U. Nr 20, poz. 121) zarządza się, co następuje:

§ 1. Spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe pobierają odsetki od średnioterminowych (do lat 5) inwestycyjnych pożyczek na urządzenia warsztatowe dla rzemiosła prowadzonego na wsi, w osiedlach i w miastach, z wyjątkiem miast wojewódzkich (wyłączonych z województw) i miast stanowiących powiaty, w wysokości 3% w stosunku rocznym.

§ 2. W sprawach uregulowanych w § 1 nie mają zastosowania przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 3 czerwca 1958 r. w sprawie wysokości odsetek i prowizji od operacji czynnych i biernych spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych (Monitor Polski Nr 47, poz. 274).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1961 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

37

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 10 stycznia 1961 r.

w sprawie powołania inspektoratów żeglugi śródlądowej.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. z 1952 r. Nr 26, poz. 182) w związku z art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. o utworzeniu Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej i przekształceniu urzędu Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej w urząd Ministra Żeglugi (Dz. U. Nr 29, poz. 163) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołuje się inspektoraty żeglugi śródlądowej w Krakowie, Warszawie, Bydgoszczy, Gdańsku, Koźlu, Wrocławiu, Szczecinie i w Giżycku jako terenowe władze żeglugowe.

2. Inspektoraty żeglugi śródlądowej podlegają Ministrowi Żeglugi.

§ 2. Do zakresu działania inspektoratów żeglugi śródlądowej należy nadzór nad żeglugą i spławem oraz inspekcja statków i innych obiektów pływających, a w szczególności:

- 1) kontrola przestrzegania przepisów dotyczących żeglugi i spławu na drogach wodnych śródlądowych,
- 2) rejestracja statków żeglugi śródlądowej i innych obiektów pływających na drogach wodnych śródlądowych,
- 3) wydawanie świadectw zdolności żeglugowej,
- 4) wydawanie dokumentów kwalifikacyjnych dla załóg statków żeglugi śródlądowej i tratw,
- 5) wydawanie książeczek żeglarskich,

6) przeprowadzanie dochodzeń w sprawach wypadków żeglugowych.

7) nadzór nad przewozami międzybrzegowymi,

8) inne sprawy zlecone odrębnymi przepisami.

§ 3. Zasięg terytorialny inspektoratów obejmuje:

- 1) Inspektorat Żeglugi Śródlądowej w Krakowie:
  - a) Wisła od zbiornika Goczałkowice do km 324,5 (ujście Kamiennej),
  - b) Przemsza od Mysłowic do ujścia do Wisły,
  - c) Biała Przemsza od Maczek do połączenia z Czarną Przemszą,
  - d) Czarna Przemsza od ujścia Brynicy do połączenia z Białą Przemszą,
  - e) Dunajec od Nowego Targu do ujścia do Wisły,
  - f) Wisłoka od Jasła do ujścia do Wisły,
  - g) San od granicy Państwa do ujścia do Wisły,
  - h) Wisłok od Strzyżowa do ujścia do Sanu,
  - i) Soła od ujścia Koszarawy do ujścia do Wisły,
  - j) Raba od Myślenic do ujścia do Wisły;
- 2) Inspektorat Żeglugi Śródlądowej w Warszawie:
  - a) Wisła od km 324,5 do km 719,9 (Silno),
  - b) Bug od granicy Państwa do ujścia do Wisły,
  - c) Narew od ujścia Narewki do ujścia do Bugu,
  - d) Wieprz od Bystrzycy do ujścia do Wisły,

- e) Pilica od Koniczyna do ujścia do Wisły,
 f) Supraśl od Pilatowszczyzny do ujścia do Narwi,
 g) Narewka od Białowieży do ujścia do Narwi;
- 3) Inspektorat Żeglugi Śródlądowej w Bydgoszczy:
 a) Kanał Bydgoski,
 b) Stary Kanał Bydgoski,
 c) Noteć od ujścia do Warty do jeziora Gopło,
 d) Brda od Czyżkówka do Brdyujścia,
 e) kanał Warta—Gopło wraz z jeziorem Gopło i innymi,
 f) Kanał Bronisławski z jeziorami,
 g) Kanał Folsza z jeziorami,
 h) Drawa od mostu Osieczna—Kamienna do ujścia do Noteci,
 i) Warta od Działoszyna do ujścia Noteci,
 j) Gwda od Piły do ujścia do Noteci;
- 4) Inspektorat Żeglugi Śródlądowej w Gdańsku:
 a) Wisła od km 719,9 (Silno) do ujścia do km 940,
 b) Drwęca od Lubicza do ujścia do Wisły,
 c) Wda (Czarna Woda) od Jeziora Wdzydzkiego do ujścia do Wisły,
 d) Wisła Gdańska (Martwa Wisła) do wschodniej krawędzi mostu kolejowego w Gdańsku (km 20,4),
 e) przełom Wisły Gdańskiej od Wisły Gdańskiej do linii biegnącej od stoczni w Płoni Wielkiej do południowego krańca przystani rybackiej w Górkach Wschodnich,
 f) Nogat do km 0 w ujściu do Zalewu Wiślanego,
 g) Wisła Elbląska (Szkarpa) od Wisły do km 0 w ujściu do Zalewu Wiślanego,
 h) Wisła Królewiecka do km 0 w ujściu do Zalewu Wiślanego,
 i) Święta Tuga od Nowego Stawu do Wisły Elbląskiej,
 j) Kanał Elbląski,
 k) Elblązka od jeziora Drużno do ujścia do Zalewu,
 l) jezioro Drużno od Elblązki do ujścia Kanału Warmińskiego,
 i) Kanał Warmiński,
 m) Dzierżoń od mostu drogowego w Bagarcie do ujścia do jeziora Drużno,
 n) Fiszówka od Szop do ujścia do Elblązki,
 o) Tyna od Tynna do ujścia do Elblązki,
 p) Pasłęka do ujścia do Zalewu Wiślanego z wyłączeniem kanału portowego,
- r) Słupia od ujścia Kamienicy do południowej krawędzi mostu kolejowego w Ustce;
- 5) Inspektorat Żeglugi Śródlądowej w Koźlu:
 a) Odra od Olzy do ujścia Nysy Kłodzkiej (km 181,3),
 b) Kanał Gliwicki;
- 6) Inspektorat Żeglugi Śródlądowej we Wrocławiu:
 a) Odra od km 181,3 do km 480,
 b) węzeł dróg wodnych we Wrocławiu;
- 7) Inspektorat Żeglugi Śródlądowej w Szczecinie:
 a) Odra od km 480 do granicy wód morskich (17 m na północ od zniszczonego mostu Poniatowskiego),
 b) Odra Zachodnia od rozgałęzienia z Odrą Wschodnią (Widuchowa) km 0 do km 29,8,
 c) Jezioro Dąbskie do granicy wód morskich, biegnącej zachodnim brzegiem jeziora,
 d) Parnica do granicy wód morskich,
 e) Regalica od km 730,5 rzeki Odry do Jeziora Dąbskiego,
 f) Ina od km 0 do km 58,6 (Stargard Szczeciński),
 g) Warta od ujścia Noteci do ujścia do Odry,
 h) Nysa Łużycka od Gubina do ujścia do Odry;
- 8) Inspektorat Żeglugi Śródlądowej w Giżycku:
 a) Kanał Augustowski od granicy Państwa,
 b) Kanał Mazurski od jeziora Mamry do granicy Państwa,
 c) systemat jezior mazurskich,
 d) Pisa od Jeziora Warszawskiego (Roś) do ujścia do Narwi,
 e) Czarna Hańcza od jeziora Wigry do Kanału Augustowskiego,
 f) Biebrza od Ponarlic do ujścia do Narwi,
 g) Rospuda od jeziora Necko do Kanału Augustowskiego,
 h) Krutynia od jeziora Syzdrój do Jeziora Beldańskiego,
 i) Sapina od jeziora Gołdap do jeziora Mamry.

§ 4. Na czele inspektoratu stoi kierownik inspektoratu powoływany i odwoływany przez Ministra Żeglugi.

§ 5. Organizację wewnętrzną i szczegółowy zakres działania inspektoratów żeglugi śródlądowej określa regulamin wydany przez Ministra Żeglugi.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1961 r.

Minister Żeglugi: S. Darski

38

ZARZĄDZENIE PREZESA POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACYJNEGO

z dnia 12 stycznia 1961 r.

w sprawie zmiany zarządzenia Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 20 marca 1959 r. w sprawie opłat związanych z uzyskaniem prawa do oznaczania wyrobów znakiem jakości.

Na podstawie § 12 ust. 2 uchwały nr 426 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1958 r. w sprawie oznaczania wyrobów znakiem jakości (Monitor Polski Nr 97, poz. 531) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 20 marca 1959 r. w sprawie opłat związanych z uzyskaniem prawa do oznaczania wyrobów znakiem jakości (Monitor Polski Nr 30, poz. 142) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Opłata za przeprowadzenie badań wzorca obejmuje koszty badań oraz ceny wzorca ustalone na podstawie bezpośrednich kosztów poniesionych przez jednostkę przyznającą znak jakości.”;

2) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Opłata za przyznanie prawa do oznaczania wyrobu znakiem jakości wynosi 2.000 zł za każdy

rok, na który przyznane zostało prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości.

2. Opłata pobierana jest przy udzielaniu zezwolenia na prawo do oznaczania wyrobu, a następnie co rok z góry”;

3) w § 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opłata za kontrolę prawidłowości używania znaku jakości obejmuje koszty bezpośrednie kontroli, badań i oceny wyników wraz z kosztami ewentualnego zakupu wyrobów (próbki).”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a w stosunku do praw do oznaczania wyrobów znakiem jakości przyznanych przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia z dniem 1 stycznia 1961 r.

Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego: J. Wodzicki